

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **H. B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawach (...)

o zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego

(...) z dnia 02.02.2017 roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...)w ten sposób, iż przyznaje powodowi H. B. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres wskazany w decyzji;

II. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 02.02.2017 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi H. B. prawo do jednorazowego odszkodowania i jego wypłaty z tytułu wypadku przy pracy z dnia 06.09.2016 roku i zasądza z tego tytułu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 3.236,00 zł (trzy tysiące dwieście trzydzieści sześć złotych), co odpowiada 4% uszczerbku na zdrowiu.

UZASADNIENIE

Powód H. B. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 02 lutego 2017 r. dotyczącej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu podał, że w dniu 06 września 2016 r. uległ wypadkowi przy pracy, jednak organ rentowy odmówił przyznania odszkodowania, twierdząc, że wyłączną przyczyną wypadku było wykonywanie przez powoda obowiązków niewchodzących w zakres jego obowiązków bez polecenia. Powód wskazał, że nie udowodniono wyłącznego naruszenia przez powoda przepisów, a co więcej urządzenie, na którym pracował było niesprawne, co było zgłaszane wielokrotnie pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, że w sprawie ustalono, że wyłączną przyczyną wypadku było rażące naruszenie przez powoda przepisów bhp oraz wykonywanie przez powoda pracy nie wchodzącej w zakres jego obowiązków i bez polecenia służbowego, zatem świadczenie z ubezpieczenia społecznego nie przysługuje powodowi.

Powód wniósł również odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 02 lutego 2017 r. dotyczącej odmowy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 08 października do 21 października 2016 r. z

ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 06 września 2017 r. doszło do wypadku przy pracy, organ rentowy nie wykazał, aby przyczyną wypadku było naruszenie przez ubezpieczonego przepisów. Nadto, powód wskazał, że zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje niezależnie od okresu podlegania ubezpieczeniu.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, że w sprawie ustalono, że do zdarzenia doszło w dniu 06 września 2016 r., a zatrudnienie powoda trwało od 08 września 2016 r. do 07 października 2016 r., zatem podlegał ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 08 września 2016 r. Ponadto, wyłączną przyczyną wypadku było rażące naruszenie przez powoda przepisów bhp.

Sprawy dotyczące obu odwołań zostały połączone do wspólnego rozpoznania.

W piśmie z dnia 25 lipca 2017 r. strona pozwana poinformowała, że powód w dniu wypadku, tj. 6 września 2016 r. podlegał ubezpieczeniu wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na umowę zlecenie.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) z siedzibą w B. od dnia 22 kwietnia 2015 r. do dnia 07 października 2016 r. na podstawie umowy zlecenia. Od dnia 22 kwietnia 2015 r. Spółdzielnia naliczała powodowi składki do ZUS obowiązkowe, w tym składkę wypadkową.

W dniu 06 września 2016 r. powód uległ wypadkowi przy pracy. Podczas pracy w Rozlewni Wody Źródlanej G., w trakcie naprawy nalewaczki, maszyna ruszyła i pasek klinowy wciągnął powodowi palce.

Maszyna była uszkodzona od roku, pracownicy zgłaszali tą okoliczność pracodawcy. Powód pracował jako mechanik, gdy maszyna się popsowała każdorazowo był wzywany do jej naprawy, przez obsługujące maszynę osoby. Powód wykonywał wszystkie techniczne sprawy przy maszynach, konserwacje i naprawy, jeśli nie mógł czegoś wykonać, była wzywana firma zewnętrzna.

Dowód:

- zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków, k. 29,
- oświadczenie powoda z dnia 13 października 2016 r., k. 25,
- pismo z dnia 28 listopada 2016 r., k. 26-27,
- zeznania powoda H. B., protokół z dnia 16 maja 2017 r., k. 30-31,
- umowa zlecenie z dnia 22 kwietnia 2015 r, k. 34,
- umowa zlecenie z dnia 25 kwietnia 2014 r., k. 35,
- pismo z dnia 26 maja 2017 r., k. 37-38,
- oświadczenie, k. 39,
- zaświadczenie płatnika składek, k. 42,
- zeznania świadka T. C., e-protokół z dnia 21 września 2017 r., k. 66,
- zeznania świadka I. S., e-protokół z dnia 21 września 2017 r., k. 66,

-zeznania świadka K. P., e-protokół z dnia 19 października 2017 r., k. 75.

W dniu 02 lutego 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wydał decyzję odmowną, w której odmówił powodowi przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, wskazując w uzasadnieniu, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez powoda przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wykonywanie pracy nie wchodzącej w zakres jego obowiązków, bez polecenia.

Ponadto w dniu 02 lutego 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wydał decyzję, w której odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od 08 października 2016 r. do 21 października 2016 r. z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego, wskazując w uzasadnieniu, że zasiłek chorobowy nie przysługuje w sytuacji, gdy wyłączną przyczyną wypadku było nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, a ponadto ubezpieczeniem chorobowym powód został objęty dopiero od 08 września 2016 r.

Dowód:

-akta ZUS – w załączeniu,

-akta ZUS – w załączeniu.

Stały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 4 %. Utrata części palca IV i V ma charakter stały.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z dnia 11 grudnia 2017 r., k. 85.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1773 ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że zdarzenie mające miejsce w dniu 04 listopada 2016 roku stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy. Spornym pozostawało czy wniosek powoda o jednorazowe odszkodowanie oraz o zasiłek chorobowy zasługiwały na uwzględnienie, z uwagi na podnoszone przez stronę pozwaną twierdzenia, że to powód wyłącznie przyczynił się do wystąpienia wypadku.

Podkreślić należy, że w piśmie procesowym z dnia 25 lipca 2017 r. strona pozwana poinformowała, że powód w dniu wypadku, tj. 06 września 2016 r. podlegał ubezpieczeniu wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na umowę zlecenie.

Okoliczność ta została potwierdzona również w piśmie Gminnej Spółdzielni S.CH. w B. z dnia 26 maja 2017 r., która wskazała, że naliczała powodowi obowiązkowe składki do ZUS, w tym składkę wypadkową od dnia 22 kwietnia 2015 r.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 powołanej ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Jednocześnie, art. 21 ust. 1 tej ustawy stanowi, iż świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

W orzecznictwie słusznie przyjmuje się, iż rażące niedbalstwo jest zachowaniem graniczącym z umyślnością, ale zarazem takim, które nie daje podstaw do przypisania pracownikowi zamiaru skierowanego na popełnienie czynu. Przez działanie z rażącym niedbalstwem należy rozumieć między innymi sytuacje, w których poszkodowany pracownik zdaje sobie sprawę z grożącego mu niebezpieczeństwa, gdyż zwykle ono występuje w danych okolicznościach faktycznych, tak że każdy człowiek o przeciętnej przezorności ocenia je jako ewidentne – a mimo to, z naruszeniem przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, naraża się na to niebezpieczeństwo, ignorując następstwa własnego zachowania się. Niedbalstwo pracownika jako wyłączna przyczyna wypadku przy pracy wyłącza prawo do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego tylko wtedy, gdy miało charakter rażący, a więc graniczyło z umyślnością (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2008 r., II UK 106/08, LEX nr 580246). W szczególności, winę lub rażące niedbalstwo pracownika poszkodowanego w wypadku przy pracy należy konkretnie udowodnić. Co więcej, organ rentowy odmawiając wypłaty świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego winien wykazać nie tylko naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, ale także umyślność działania lub rażące niedbalstwo oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy umyślnym naruszeniem przez ubezpieczonego przepisów albo wskutek rażącego niedbalstwa, a wypadkiem przy pracy.

W niniejszej sprawie strona pozwana nie udowodniła ubezpieczonemu, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, w powyższym rozumieniu. Wypadek przy pracy nie miał miejsca w okolicznościach uzasadniających pozbawienie ubezpieczonego prawa do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego.

Ponadto nietrafny okazał się zarzut, że powód wykonywał czynności bez polecenia i nie należące do obowiązków powoda. Z zeznań świadków T. C., I. S. i K. P. wynika, że powód pracował jako mechanik, kiedy maszyna się popsowała każdorazowo był wzywany przez obsługujące maszynę osoby do jej naprawy; powód wykonywał wszystkie techniczne sprawy przy maszynach, konserwacje i naprawy, dopiero jeśli nie mógł czegoś wykonać, była wzywana firma zewnętrzna.

Tym samym należało uznać, że powód uległ w dniu 6 września 2017 r. wypadkowi przy pracy i nie zachodzą przyczyny wyłączające prawo powoda do świadczeń związanych z wypadkiem przy pracy.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego stały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 4 %. Biegły wskazał w opinii, że powód w wyniku wypadku przy pracy utracił części palca IV i V, co ma charakter stały.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego. Tym bardziej, że wydane opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powoda urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki

i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powód wskutek wypadku przy pracy z dnia 06 września 2016 roku doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4 %.

Mając powyższe na uwadze, jak również wysokość kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r., tj. 809 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono o zmianie zaskarżonej decyzji jak w sentencji wyroku.

Mając na uwadze treść art. 8 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, który stanowi, że zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje niezależnie od okresu podlegania ubezpieczeniu, zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje od pierwszego dnia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, a nadto mając na uwadze okoliczność, że powód był objęty ubezpieczeniem wypadkowym w dniu wypadku przy pracy, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 02 lipca 2017 r. w ten sposób, że przyznał powodowi prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres wskazany w decyzji, tj. od 08 października 2016 r. do 21 października 2016 r.